

Sygn. akt III RC 251/18

POSTANOWIENIE

Dnia 07 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolantka : st. sekr. sąd. Katarzyna Jeszke

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. M. (1) zastępowanego przez matkę A. J. (1)

przeciwko P. M.

o podwyższenie alimentów

na skutek wniosku o udzielenie zabezpieczenia

postanawia :

I . udzielić zabezpieczenia , do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie , w ten sposób , że zobowiązać pozwanego P. M. do partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego powoda M. M. (1) w kwotach po 500 (słownie : pięćset) złotych miesięcznie , poczynając od dnia 16 maja 2018 roku , płatnych do dnia 30 każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda A. J. (1) , w miejsce dotychczasowych alimentów , ustalonych mocą ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Elblągu dnia 31 października 2017 roku w sprawie o sygn. akt III RCo 179/17 w kwotach po 300 złotych miesięcznie ;

II . oddalić wniosek w pozostałej części .

Sygn. akt III RC 251/18

UZASADNIENIE

W pozwie , złożonym dnia 16 maja 2018 roku , przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. M. (1) , A. J. (1) , domagała się podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda od pozwanego P. M. z kwot po 300 złotych miesięcznie do kwot po 600 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 30 każdego miesiąca do jej rąk , wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat . Domagała się także udzielenia zabezpieczenia , poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwoty 600 złotych .

W uzasadnieniu żądania podniosła , iż w czerwcu 2017 roku rozstała się z P. M. , nadto , że zawarła z nim pisemną umowę dotyczącą podziału obowiązków oraz wydatków ponoszonych na rzecz syna , w 2017 roku Sąd Rejonowy w Elblągu przyznał alimenty na rzecz powoda w kwotach po 300 złotych w sprawie o sygn. akt RCo 179/17 . Wskazała , że na mocy umowy zawartej między nią a pozwanym ustalili , że wymieniona kwota jest adekwatna do ponoszonych kosztów , gdyż z powodu pracy obojga rodziców w godz. 8.00 – 16.00 synem opiekowała się przez rok , od lutego 2017 roku do marca 2018 roku , matka pozwanego B. M. , babcia powoda . Podniosła , że w kwietniu 2018 roku zapisała dziecko do Niepublicznego Ż. i Przedszkola (...) w E. . Wskazała , że opłaty związane z utrzymywaniem synka i przedszkolem (około 550 złotych za czesne i wyżywienie) są wysokie , alimenty łożone przez pozwanego pokrywają 1/4 wydatków . Podniosła , że na mocy umowy , zawartej między nią a pozwanym , ten ostatni powinien dodatkowo

ponosić połowę kosztów związanych z przedszkolem , na co podczas rozmowy nie zgodził się . Podkreśliła , że syn zamieszkuje wspólnie z nią w mieszkaniu na ul. (...) , z ojcem spędza czas w co drugi dzień tygodnia popołudniami do godz. 19.00 , wówczas odprowadza do niej syna , także co drugi weekend z noclegiem . Podniosła , że wskutek ciągłych zmian otoczenia , małoletni powód jest niestabilny emocjonalnie , co zostało zauważone przez psychologa przedszkolnego . Podkreśliła , że próbowała wiele razy rozmawiać z pozwanym o wywiązywaniu się z umowy dotyczącej większych wydatków oraz co do jednego miejsca pobytu syna , na co pozwany nie wyraża zgody .

Pismem z dnia 09 lipca 2018 roku doprecyzowała wniosek o udzielenie zabezpieczenia , poprzez wskazanie terminu płatności do dnia 30 każdego miesiąca do jej rąk .

W odpowiedzi na pozew P. M. domagał się oddalenia żądania i pozostawienia alimentów na dotychczasowym poziomie . Podkreślił , że zgodnie ze słowną ugodą zawartą z A. J. (1) , od lipca 2017 roku łoży na utrzymanie syna kwotę po 300 złotych miesięcznie . Ponadto dziecko przebywa u niego lub jego rodziców , co generuje dalsze koszty finansowe ponoszone na dziecko a nie uwzględnione przez A. J. (1) . M. jest codziennie odbierany ze żłobka , co drugi tydzień jest na weekend u pozwanego , ponadto pozwany robi zakupy dla dziecka typu mleko , pampersy , zabawki , fryzjer , itp. Podkreślił , że matka małoletniego pobiera na niego rodzinne oraz 500+ . Zaakcentował , że jest w trudnej sytuacji materialnej , studiuje zaocznie na płatnych studiach , uzyskany zarobek z zatrudnienia to 1599,53 złotych , co stanowi jedyne źródło dochodów . Kwota 300 złotych miesięcznie jest adekwatna do jego możliwości . Ponadto zauważył , że w maju 2018 roku założył nową rodzinę , spodziewa się dziecka . Jego zdaniem , podniesienie alimentów będzie skutkowało powstaniem zadłużenia wobec dziecka , co byłoby niekorzystne .

Do pisma dołączył zaświadczenie o zarobkach po 1589,90 złotych netto za okres od lipca 2017 roku do czerwca 2018 roku oraz kserokopię umowy najmu , zawartej dnia 01 lipca 2018 roku , lokalu mieszkalnego dwupokojowego , położonego w E. przy ul. (...) /II/10 , za kwoty po 1200 złotych miesięcznie .

Sąd ustalił , co następuje :

A. J. (1) i P. M. pozostawali w związku nieformalnym od lutego 2015 roku do czerwca 2017 roku , z którego dnia 16 lutego 2016 roku w E. urodził się M. M. (1) . Początkowo A. J. (1) i P. M. zamieszkiwali w wynajmowanym przez matkę A. M. J. - lokalu a następnie w pokoju wynajmowanym od ich kolegi K. K. . Od października 2015 roku pozwany podjął pracę , po ukończeniu szkoły średniej , zaś przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie pracowała , pozostawała osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku , po urodzeniu dziecka przez rok czasu pobierała zasiłek macierzyński w kwotach po 1000 złotych miesięcznie .

Od czasu rozstania z P. M. , A. J. (1) zamieszkała wraz z synem w lokalu wynajmowanym przez jej matkę , M. J. , zaś pozwany powrócił do trzypokojowego mieszkania zajmowanego przez rodziców i babcię . Oboje zawarli dnia 06 sierpnia 2017 roku między sobą pisemną ugodę , zgodnie z którą w dni robocze w czasie godzin pracy rodziców , małoletni miał pozostawać pod opieką babci ojczyściej B. , od której miał być odbierany przez matkę po jej pracy lub ojciec miał odprowadzać dziecko do jej miejsca zamieszkania do godziny 19.00 , co miało pozostawać kwestią porozumienia między rodzicami . Nadto w co drugi weekend małoletni miał pozostawać u pozwanego , zaś w dni wolne od pracy rodziców , nie będące weekendem małoletni miał pozostawać u matki , chyba , że rodzice ustalą inaczej .

Ugodą , zawartą przed Sądem Rejonowym w Elblągu dnia 31 października 2017 roku , w sprawie o sygn. akt III RCo 179/17 , A. J. (1) i P. M. zgodnie ustalili , że P. M. będzie łożył na utrzymanie małoletniego syna M. M. (1) , urodzonego dnia (...) w E. , alimenty w kwotach po 300 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 30 każdego miesiąca do rąk matki małoletniego A. J. (1) .

W tamtym czasie , w trakcie wykonywania zatrudnienia przez rodziców , małoletnim zajmowała się babcia ojczyścia B. M. , która pobierała zasiłek opiekuńczy na swoją matkę , w mniejszym stopniu babcia macierzysta M. J. . Od marca 2018 roku B. M. zarejestrowała się jako osoba bezrobotna z uwagi na zgon matki , co skutkowało zapisaniem

małoletniego M. W. do prywatnego żłobka , do którego zaczął uczęszczać od dnia 02 kwietnia 2018 roku - do Niepublicznego Ż. i Przedszkola (...) w E. .

A. J. (1) od dnia 27 lutego 2017 roku do dnia 30 listopada 2017 roku wykonywała staż i pobierała w związku z tym stypendium , które wynosiło kwoty po 997,40 złotych netto miesięcznie . Następnie od dnia 01 grudnia 2017 roku do dnia 10 lipca 2018 roku wykonywała pracę na zastępstwo w charakterze pracownika biurowego w kwotach po 1725,94 złotych netto średnio miesięcznie . Nadto pobierała zasiłek rodzinny i świadczenie wychowawcze w kwotach po 595 złotych miesięcznie . Od dnia 16 lipca 2018 roku do czasu , kiedy przez trzy tygodnie pracowała w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy , pozostawała osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku . Obecnie również pozostaje osobą bezrobotną . Umowa o pracę ze wskazaną firmą została rozwiązana za porozumieniem stron z uwagi na stanowisko A. J. (1) co do możliwość łatwiejszego znalezienia pracy , niż przy rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem .

Od czasu rozstania z pozwanym , przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zaciągnęła pożyczki z powodu braku środków na życie , konieczność zakupu rzeczy dla dziecka , do domu i na własny użytek . Ponadto na karcie debetowej zaciągnęła pożyczkę w kwocie 2800 złotych , obecnie pozostała jej do spłaty kwota 1150 złotych .

Do końca sierpnia 2018 roku wraz z synem zamieszkiwała w wynajmowanym przez matkę dwupokojowym lokalu , w którym zamieszkiwał również jej brat S. . Opłaty za mieszkanie zajmowane przez A. J. (1) i małoletniego powoda oraz M. J. – matkę A. J. (1) i S. J. – brata A. J. (1) - wynosiły kwoty po 1100 złotych miesięcznie z tytułu czynszu , 140 złotych miesięcznie z tytułu energii elektrycznej . Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda ponosiła kwoty po 650 złotych miesięcznie za siebie i dziecko . Od września 2018 roku A. J. (1) zamieszkała wraz z synem w mieszkaniu stanowiącym własność ojca jej aktualnego konkubenta A. K. , za które opłaty wynoszą kwoty po około 700 złotych miesięcznie . A. K. miesięcznie zarabia kwoty po 1500 złotych z tytułu pracy w charakterze administratora w Z. (...) , nie posiada zobowiązań alimentacyjnych . A. J. (1) pobiera świadczenie wychowawcze oraz zasiłek rodzinny na syna w kwotach po 595 złotych miesięcznie , aktualnie pozostaje na utrzymaniu partnera i matki , która pobiera emeryturę w kwotach po 1500 złotych miesięcznie .

Na opłaty za ubezpieczenie na życie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wydatkuje kwoty po 78,48 złotych miesięcznie , na paliwo do samochodu użyczonego przez narzeczonego - kwoty po 150 złotych miesięcznie . Nadto matka kupuje dziecku kosmetyki (szampony , balsamy , kremy) , odzież dla siebie , karmę dla niewidomej 5 letniej kotki , żwirek i rzeczy codziennego użytku za pozostałe jej środki finansowe .

Wydatki na małoletniego powoda zostały ocenione przez jego matkę na kwoty po 1565,72 złotych miesięcznie , w tym na : przedszkole – 588,60 zł (czesne – 300 zł , wyżywienie – 168 zł , nadgodziny 53 zł , paliwo – 67,60 zł) , wyżywienie – 411,96 zł (mleko -134,97 zł , herbata rozpuszczalna – 44,97 zł , woda mineralna – 16,02 zł , owoce i warzywa – 16 zł , słodycze i przekąski – 200 zł) , chemię – 172,37 zł (ręczniki papierowe – 14,97 zł , pampersy – 119,96 zł , puder dla niemowląt – 13,98 zł , chusteczki nawilżane – 13,47 zł , myjka do butelek – 9,99 zł) , leki – 150 zł (witamina D – 22,90 zł , antybiotyki i inne leki) , odzież i obuwiu – 219,89 zł (bluzki , spodnie , body , skarpetki – 169,90 zł , obuwiu – sandały – na sezon 49,99 zł , adidas – na 3 miesiące 59,99 zł) .

Z kolei pozwany dnia 05 maja 2018 roku zawarł związek małżeński z M. T. , która dotychczas pozostawała osobą bezrobotną , bez prawa do zasiłku . Od lipca 2018 roku wynajął mieszkanie , położone przy ul. (...) w E. , za kwoty po 1200 złotych miesięcznie plus opłaty za media . W mieszkaniu przebywa również teściowa pozwanego E. T. , która utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwotach po 1430 złotych miesięcznie . Dnia 07 sierpnia 2018 roku pozwanemu urodziła się córka L. M. ze związku z obecną żoną , na którą miesięczne wydatki na pampersy i mleko określił na kwoty po 414 złotych . Pozwany ponosi również opłaty za ubezpieczenie dobrowolne w kwotach po 110,27 złotych miesięcznie . Nadto spłaca raty kredytowe za lodówkę i kuchenkę mikrofalową w kwotach po 83,15 złotych miesięcznie . Ponosi także koszty biletów komunikacji miejskiej za dojazdy do i z przedszkola małoletniego syna .

Pozwany dnia 01 października 2017 roku podjął studia I stopnia w (...) Uczelni H. – (...) na wydziale (...) (...) i kierunku zarządzania w trybie niestacjonarnym , w której opłaty semestralne wynoszą kwoty po 2150 złotych , miesięcznie 350 – 400 złotych .

W okresie od dnia 02 stycznia 2017 roku do dnia 31 października 2018 roku wykonywał pracę w charakterze asystenta inspektora za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 1599,53 złotych netto . Stosunek pracy został rozwiązany na mocy porozumienia stron . Od dnia 02 listopada 2018 roku pracuje na (...) za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 2400 złotych brutto (2,10 złotych za doręczenie 1 sztuki paczki lub przesyłki pobraniowej) plus premia . Umowa o pracę ze wskazanym podmiotem została zawarta na okres próbny do dnia 31 stycznia 2019 roku .

Pozwany z zawodu jest kierowcą , technikiem pojazdów samochodowych , posiada wykształcenie średnie .

Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Natomiast zgodnie z treścią art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.. Nie ma natomiast potrzeby wykazywania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia . Wynika to z faktu , iż w przepisie tym unormowano szczególny przypadek zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych , które ma charakter zabezpieczenia nowacyjnego i polega na stworzeniu na czas procesu nowej prowizorycznej sytuacji , w której zobowiązany zobligowany jest do zapłaty jednorazowo albo okresowo pewnej sumy pieniężnej . Istotą zabezpieczenia w tym przypadku nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia , lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania . W tym zakresie zabezpieczenie prowadzi do „prowizorycznego” zaspokojenia uprawnionego , a zakaz wyrażony w treści art. 731 kpc nie znajduje zastosowania . Należy podkreślić , że nie jest to zaspokojenie definitywne lecz jedynie tymczasowe i warunkowe .

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy , wskazać należy , że wniosek powoda zasługiwał na częściowe uwzględnienie . W ocenie Sądu, w świetle przytoczonych przez strony okoliczności i przedłożonych przez nie dowodów , w sposób dostateczny roszczenie zostało uprawdopodobnione , gdyż powód , którego potrzeby znacznie wzrosły do czasu poprzedniego ugadzania z matką dziecka , jest synem pozwanego . Wobec powyższego spoczywa na pozwanym obowiązek lożenia na utrzymanie powoda . Na obecnym etapie postępowania wydatki na dziecko jego matka określiła na kwoty po ponad 1500 złotych miesięcznie , co wydaje się zbyt wygórowane , zważywszy na dochody przedstawione przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda na poziomie najniższego wynagrodzenia oraz stałe wydatki na niego , a należy także pamiętać o potrzebach A. J. (1) . Natomiast bezsprzecznie koszty związane z utrzymaniem powoda wzrosły w związku z koniecznością lożenia opłat za przedszkole , zakupywaniem leków ze względu na częste infekcje dziecka , na które zapada .

Należy podkreślić , że przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda , z uwagi na wysokość uzyskiwanych przez nią dochodów i możliwych potencjalnie do uzyskania , nie jest w stanie zaspokoić własnymi siłami potrzeb małoletniego syna , które od czasu poprzedniej sprawy , zwiększyły się . Dokonuje niezbędnych zakupów dla powoda , w tym wydatkuje środki finansowe na jego wyżywienie , odzież i obuwie , leczenie . Niewątpliwie oboje rodzice małoletniego powoda swój obowiązek alimentacyjny wykonują również poprzez osobiste starania o rozwój i wychowanie dziecka , dbają o jego codzienne zaspokajanie potrzeb , z drugiej strony przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie ma możliwości samodzielnego zaspokojenia zwiększonych potrzeb syna .

Należy zaakcentować , że pozwany nie kwestionował , że wzrosły koszty utrzymania dziecka (bowiem oboje rodzice w czasie opieki nad dzieckiem ponosili koszty jego utrzymania i te koszty nadal ponoszą) , natomiast nie uczestniczył w nich w żadnej części , przedkładając potrzeby swojej założonej rodziny nad potrzeby syna . Wypada podkreślić , że kwota 300 złotych miesięcznie nie pokrywa kosztów utrzymania dziecka , stanowi nieco ponad połowę kosztów opłat za przedszkole dziecka . Z tego powodu , należało zobowiązać pozwanego również do partycypowania w kosztach

utrzymania syna w placówce , w której został umieszczony . Wypada także zauważyć , że pozwany również nie uczestniczy w kosztach wykupu leków dla dziecka , przerzucając ten obowiązek w całości na jego matkę , co również nie zasługuje na poparcie .

Zdaniem Sądu , pozwany winien w większym zakresie przyczynić się do utrzymania syna , bowiem aktualnie nie wykazał , że jest w stanie zapisać dziecko do innego , tańszego przedszkola , czemu matka dziecka się sprzeciwia . Nie sposób było uznać , że przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda celowo znalazła najdroższe przedszkole w sytuacji , kiedy twierdziła , że poszukiwała innej placówki , ale powyższe było warunkowane ukończeniem przez małoletniego powoda 3 lat . Podnoszone przez pozwanego kwestie , dotyczące możliwości znalezienia tańszej placówki dla dziecka , nie zostały potwierdzone realnymi działaniami z jego strony , celem pomniejszenia kosztów utrzymania małoletniego powoda , poza gołosłownymi twierdzeniami .

Wypada podkreślić , że małoletni powód jest chorowitym dzieckiem , często zapada na infekcje , w związku z czym był już hospitalizowany , nadto korzysta z częstych porad lekarskich , co wiąże się z koniecznością zakupywania zalecanych medykamentów . Nadto pozostaje pod stałą opieką kardiologiczną z powodu ubytku przegrody międzyprzedsionkowej , co wiąże się z wyjazdami do specjalisty do G. , od czasu rozstania rodziców powoda , jego matka poniosła samodzielnie koszt wyjazdu do kardiologa . Nadto samodzielnie ponosi koszty zakupu leków dla dziecka , które deklarowała na poziomie kwot po 200 – 300 złotych miesięcznie .

Ponieważ oboje rodzice pozostają zaangażowani w wychowanie i utrzymanie syna , koszty związane z wydatkami na przedszkole i leki dla dziecka realnie zwiększyły potrzeby małoletniego od czasu ostatniego ustalania przez oboje rodziców wysokości świadczeń przekazywanych przez ojca na jego utrzymanie . Z tego powodu oceniono , że dotychczasowa wysokość alimentów przekazywana przez pozwanego na rzecz powoda jego matce nie jest wystarczającą na zaspokojenie potrzeb małoletniego powoda . Z drugiej strony należało mieć na względzie , iż pozwany posiada drugie dziecko na utrzymaniu , choć bezsprzecznie w kosztach jego utrzymania może uczestniczyć matka dziecka , która pobiera świadczenie macierzyńskie .

Bez wątplenia pozwany ma prawo do ułożenia sobie życia , jednakże jego decyzje muszą być podejmowane z uwzględnieniem dobra małoletniego powoda , konieczności zaspokojenia jego rosnących potrzeb . Pozwany posiadał wiedzę na temat wysokości kosztów utrzymania syna w przedszkolu i był to zdecydowanie wyższy wydatek od czasu , kiedy małoletnim zajmowała się jego babcia i ustalono alimenty na kwoty po 300 złotych miesięcznie , mimo tego wyraził zgodę na uczęszczanie syna do wskazanej placówki . Na uwagę także zasługuje to , że P. M. zdecydował się na wynajęcie mieszkania za kwotę bez mała porównywalną do jego deklarowanych zarobków w sytuacji , w której zajmował pokój w mieszkaniu rodziców po zmarłej babci , co wiązało się z niższymi kosztami mieszkaniowymi . Zdaniem Sądu , powyższe nie mogło spotkać się z akceptacją , bowiem inne wydatki pozwanego muszą ustąpić pierwszeństwa zwiększonym potrzebom małoletniego powoda . Poza tym , nie umknęło uwadze Sądu , że wydatki pozwanego znacznie przekraczają jego deklarowane dochody , co budzi wątpliwości co do jego możliwości zarobkowych , bowiem wynagrodzenie za pracę określił na kwoty po około 1700 złotych netto miesięcznie , zaś wydatki na kwoty po 2443,44 złotych , bez uwzględnienia kosztów żywienia , odzieży , środków higieny i czystości oraz wydatków na młodszą córkę .

Należy również wskazać , że , zgodnie z dyspozycją przepisu art. 135 §3 krio , świadczenie rodzinne i wychowawcze , otrzymywane przez A. J. (2) , nie wpływa na zakres obowiązku alimentacyjnego i nie może stanowić podstawy do przyjęcia , że pozwany nie musi alimentować syna wyższymi niż dotychczas ugodzonymi kwotami .

Biorąc pod uwagę wkład pozwanego w przyczynianie się do utrzymania syna (na co przedstawił dowody i co potwierdziła matka dziecka) , uznać należało , że jego udział w kosztach utrzymania dziecka będzie wynosił kwoty po 500 złotych miesięcznie , przy uwzględnieniu udziału matki i ustaleniu , że łączny koszt utrzymania dziecka jest mniejszy od przedstawionego przez jego matkę (co będzie weryfikowane w toku procesu) , za okres czasu od dnia wywiedzenia żądania , tj. od dnia 16 maja 2018 roku . W ocenie Sądu – na obecnym etapie postępowania – kwoty podwyższonych świadczeń w porównaniu do dotychczas łożonych z jednej strony częściowo zaspokoją wyższe potrzeby

małoletniego powoda , z drugiej strony nie stanowią obciążenia ponad miarę pozwanego , który nie powinien tracić z pola widzenia starszego dziecka .

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wniosek o udzielenie zabezpieczenia złożony przez stronę powodową w zakresie zasądzenia świadczeń alimentacyjnych od pozwanego na rzecz powoda jest zasadny w części i na podstawie art. 753 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730 § 2 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. postanowił o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zasądzenie na rzecz małoletniego powoda M. M. (1) od pozwanego P. M. alimentów w kwotach po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 16 maja 2018 roku , płatnych do dnia 30 każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda A. J. (1) , o czym orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia. Jednocześnie Sąd , ze względów przedstawionych powyżej , oddalił żądanie w pozostałej części (punkt II postanowienia) .

Należy przy tym podkreślić , iż dopiero szczegółowo przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoli na ustalenie dochodów pozwanego , sytuacji małoletniego powoda i jego potrzeb , zaspokajania ich przez jego matkę , co w konsekwencji pozwoli na autorytatywne skonkretyzowanie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda .